

- 4) Czy art. 6 ust. 2 lit. a) i b) szóstej dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje nieodpłatne wydawanie posiłków przez spółkę partnerom handlowym w jej własnej stołówce w związku ze spotkaniami odbywającymi się tejeże spółce?
- 5) Czy art. 6 ust. 2 lit. a) i b) szóstej dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje nieodpłatne wydawanie posiłków przez spółkę swym pracownikom w jej własnej stołówce w związku ze spotkaniami odbywającymi się tejeże spółce?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. 1977, L 145, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 22 maja 2007 r. w sprawie T-216/05, Mebrom NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 sierpnia 2007 r. przez Mebrom NV

(Sprawa C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mebrom NV (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i uzasadnione,
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie T-216/05,
- stwierdzenie, że żądanie wnoszącego odwołanie w sprawie T-216/05 jest dopuszczalne i uzasadnione,
- uwzględnienie wniosku o stwierdzenie nieważności złożonego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania obydwu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej SPI) nie zapewnił poszanowania prawa przy wykładni i stosowaniu prawa wspólnotowego, zgodnie z wymogami art. 220 WE. W zaskarżonym wyroku oddalono wniosek o stwierdzenie nieważności na podstawie błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów art. 3, 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 2037/2000 (¹). Wyrok ten jest ponadto uzasadniony w sposób niewystarczający i niespójny, a ponadto zawiera wiele błędów prawnych i wypaczeń okoliczności faktycznych. Wnoszący odwołanie podnosi, że SPI błędnie stwierdził, iż strona pozwana prawidłowo uznała, że kontyngenty importowe nie mogą być w dalszym ciągu przyznawane importerom, a z art. 7 rozporządzenia wynika, że od roku 2005 kontyngenty były przyznawane jedynie podmiotom stosującym fumigację (będącym użytkownikami w przeciwieństwie do importerów). SPI orzekł, że art. 7 rozporządzenia 2037/2000 pozostawia stronie pozwanej możliwość wyboru w tym zakresie. Ponadto, wnoszący odwołanie podnosi, że SPI nie dokonała prawidłowej oceny zgodnego z prawem skorzystania przez stronę pozwaną z zakresu swobodnego uznania w tym kontekście. SPI nie wzięło również pod uwagę, że strona pozwana wykroczyła poza swe uprawnienia, a ponadto nie rozpatrzył prawidłowo kwestii, czy strona pozwana naruszyła uprawnione oczekiwania wnoszącego odwołanie. Wreszcie, SPI nie rozpatrzył całkowicie i w prawidłowy sposób argumentów wnoszącego odwołanie zawartych we wniosku.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Dz.U. L 244, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 22 maja 2007 r. w sprawie T-198/05, Mebrom NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 sierpnia 2007 r. przez Mebrom NV

(Sprawa C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mebrom NV (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich